

1903-01-18

þý š í à á ¹ ç á - ± á . 1 4 9

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9180>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΓΟΣ Γ'.—ΑΡΙΘ. 149.

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΙ (ΚΥΠΡΟΥ)

18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1903.

ΔΙΑΔΟΣΕΙΣ

‘Ολόκληρος ή νήσος, καὶ πολὺ διχαίως, πλεὸν πατὸς ἀλλου ἔχει ἐστῆμενα τὰ βλέμματα κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐπὶ τοῦ ἐν Ἀμμοχώστῳ ἀρξαμένου ἡδη νὰ καθαρίζεται λιυέις.

Ἐγενέτη δὲ ἡ προσσχὴ αὐτῇ τὰ μέγιστα δεδικαιολογημένη καὶ ἀνάλογος πρὸς δόσα ἀγαθὸς ἐκ τοῦ ἔργου τούτου προσδοκᾷ καὶ ἀπεκδέχεται ὁ τόπος, εἶναι δὲ καὶ τὸ πρῶτον τοσαύτης σημασίας, διπερ γίνεται ἐν Κύπρῳ δχι μενον ἐφ' δοσον ἐξιχνεῖται ἡ μημη τῶν γεροντοτέρων τῆς ἐποχῆς μας ἀλλὰ καὶ πολὺ περιεστέρον ἀκέμη, ἀρ' ἡς ἐποχῆς αἱ τριήρεις τοῦ Εὐαγόρα, καὶ αἱ πεντηκοντάρεις τῶν Πτολεμαίων καὶ αἱ Ἐνετικαὶ ἄρμαδαι κατέπλιον καὶ ἀπέπλεον εἰ; τοὺς ἀ σφαλεῖς λιμένας τῆς Ἀμμοχώστου καὶ τῶν λιοπῶν παραλίων πόλεων.

‘Αλλὰ καὶ ἄλλος λόγος δικαιοῖ τοὺς κατέκους μετὰ μεριμνῆς ν' ἀπεβλέψωσι πρὸς τὰς ἐργασίας τοῦ καθαρισμοῦ τοῦ λιμένος τούτου, διότι ἀπαν τὸ πόσδν διπέρ ὑπὲρ αὐτοῦ θὰ δαπανηθῇ δὲν τὸ διέθεσε οὔτε προσῆλθε ἐκ γενναίου τιγὸς δωρητοῦ ἀλλὰ ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ Κυπριακοῦ, ἐπερ βεβαίως δὲν εἰ; ε τοσοῦτον πλούσιον καὶ υπέρπληγες ὡστε νὰ μὴ ἐνδιστέρῃ, δὲν ἐκατοντάδες τινὲς χιλιάδων λιρῶν δαπανηθῶσι τουτοτρέπως ὥστε οὐδὲν ἀλλοὶ νὰ παραγάγωσι παρὰ μόνον ἐν θεαματικώτατον ἀνεμοσκόρπισμα.

Καὶ εἰ ἀντιπρόσωποι ἐν τῷ Νομοθετικῷ Συμβουλίῳ τὴν ιγναίωντο ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἐψήριζον τὴν δαπάνην καὶ τὸ ἔργον μὲν τὴν ἰδέαν καὶ τὴν πεποίθησιν διτὶ τὴν πατρίς των ἀποκτᾶτοιστρέπως ἐνα σωστὸν λιμένα, ἀξιον νὰ εἴναι τὸ ἔργον μὲν τὴν δαπάνην καὶ τὴν συγχωινωνίαν καὶ νὰ συντείνῃ εἰς τὸ νὰ ἴσην ἡ νήσος διλέκληξος ημέρας πολὺ καλητέρας.

Μ' ἔλα ταῦτα εἰ; πάντων τὰς καρδίας ἐπεκράτει πάντοτε εἰ; ἀσρίστος φόρος περὶ τοῦ ἔργου τούτου, διτὶς ἀναμφισθωλῶς εἶχε τὰς ρίζας τοῦ καὶ τὴν ἀρχὴν τοὺς ἀπὸ παρέμβοιον ἔργον ἐν τινὶ ἀλλῃ τῆς νήσου ἀκτῇ, διπερ τὸ μόνον τὸ διποῖον κατώρθωσε ὑπῆρξε νὰ καταφάγῃ, χωρὶς νὰ γίνῃ τοιστὸν ὥστε καὶ κατὰ τὸ ἐλάχιστον νὰ δύναται νὰ

ἐκτελῇ τὸν προσρισμόν του, ἀρχετὰς πάλιν χιλιάδας λισῶν. Μὲ μόνην τὴν διαφορὰν μεταξύ τῶν δύο λιμενικῶν ἔργων διτὶ τὸ μὲν παλαιότερον ἐγένετο ἀπλῶς διὰ κονδυλίου ἐκ τοῦ προπολεογισμοῦ τῆς Νήσου, τὸ δὲ ἡδη γινόμενον διὰ δανείου σημαντικοῦ, ἡγυμένου ἐκ τοῦ περιφέρειον ἀεριώνιου ταυτεστοι, σύρηται, σύρηται, ἐπὶ τοῦ πεστίντος ἐκτάκτου τοῦ λασθ φερλαγίας.

‘Οθεν δὲν εἶναι καθέλου παράξενον τὸ διτὶ πάντες ἐθερυβήθησαν ἐκ τῶν προσφάτων διαδόσεων διτὶ τάχα διατασκευαζόμενος λιμῆν τῆς Ἀμμοχώστου δὲν θά γίνη ἐπὶ τῶν λιρῶν τοὺς παλαιοὺς ἀλλὰ μὲ ἐκτάξιν μόνον διεταχοσίων πέδων μήκους καὶ πεταχοσίων πλάτους.

‘Ἐν τούτοις αἱ διαδόσεις αὐταὶ—ἐκτὸς τοῦ διτὶ ἐκ περιτροχῆς δψεως ἀπευχεῖται πᾶς τις νὰ εἴναι ἀκριβεῖς—διτὶ Ε. Χορτίβεβαίως καπούιαν φέντε καὶ δὲν δύνανται νὰ πιστευθῶσι, + διτὶ τὸν ἀπλεύστατον λόγον διτὶ δι νόμος δὲν τῷ Νομοθετικῷ Συμβουλίῳ ψηφισθεῖς περὶ κατασκευῆς λιμένος ἐν Ἀμμοχώστῳ, πρητῶς πρεσβύτεροι περὶ καθαρισμοῦ καὶ ἐπιστρεψῆς τοῦ ἀρχαίου λιμένος τῆς πόλεως.

‘Ἐκτὸς πλέον δὲν ἡ Κυβέρνησις μας ἔβαλε κατὰ νοῦν, διποτες εἰς τούτα ἀλλα, νὰ παρασπονθῇ τῆς τοῦ Ε. Χορτίβεβαίως τοῦ ἀρχαίου λιμένος τῆς πόλεως.

ΤΠΟΥΡΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ἐις πάντα τυχὸν ἀπαγινώσκοντο τὴν ἐπιτελήν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἀποκεντρων, ητοις ἀφορᾶ τὸ Ἀρχεπισκοπεῖον μας ζήτημα, καὶ ητοις ἐδημοσιεύθη εἰς τὰ φύλλα τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, γεννάταν ἡ ἴδεα διτὶ δὲ, Νοτίω Αθροικῆ διατρίβων Ὑπουργὸς θα εύριτκετο λίαν ἀπησχελητήνος μὲ τὰς τρεμταχικὰς ὑποθέσεις τῶν ἐν τῷ χώρᾳ ἐκείνῃ νέων κτήσεων καθ' ἦν στιγμὴν συελάμβανεν ἐν νῷ καὶ ἀπέστελλε τὸ δεύτερον περὶ τοῦ ζητήματος γράμμα του.

Τὸ διτὶ τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν διτῶς ἐγείνεται σαφῆς, εἶναι ἀδύνατον νὰ λεγθῇ ἐστω καὶ ἀνταπόκειται τὸ διτάλη ὡς διαφωτιστοῦ πρεγενεστέρου γράμματος τοῦ Ὑπουργοῦ. Απ' ἐναντίας δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς τὸ μέρον ἀντίθετον τῆς διαφωτιστοῦ. Επτὸς δέν δι. Τοτάμπερ-

λαιν είχεν ἀπορασίσῃ ὡρισμένως νὰ μὴ μᾶς εἶπη τίποτε καὶ ἀπέστειλεν ἀπλούτατα ἓν ἐγγραφὸν διπλωματικὸν ἀποτέλεσμα τοῦ οντοτήτου τὰ δύοτες καταστάσεις ἀλλὰ μενον διατηρούνται γίνονται: ἀλλὰ μενον διατηρούνται γίνονται.

‘Οτι διμῶν πλέον παντὸς ἀλλού σημείου διαραβνεται ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ εἶναι πειά τις τάσις πρὸς ἐπέμβασιν εἰς τὰ τῆς ἐκκλησίας μας, καὶ εἶναι ἀρκούντως σχετική η τάσις αὕτη ὡτει νὰ ἐγνωθεῖται ὑπὲρ ἀπάντων.

Τούτου σύτως ἔχοντος εἶναι ἀμφιστολον διὰν θὰ εύρεται εἰς σεσδήποτε νησιώτης, διτὶς θὰ ἐπικρατήσῃ ἐπέμβασιν πολιτικῆς ἀρχῆς, καὶ μάλιστα ἀλλορύλου καὶ ἐπερροσθέντου, εἰς ζήτημα καθαρῶν θρησκευτικὸν τῆς αὐτούσιου καὶ αὐτοκεφάλου ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.

Τοιαῦται ἐπεμβάσεις, εἰς τὴν ὡγειρεύθην δι. κ. ‘Ὑπουργὸς, θίγουσαι δὲ εἰς τὰ καύρια τὴν ύπότασιν διοχλήρου ἐκκλησίας, λαβούστης ἀπὸ χερῶν μένημεύτων καὶ κατεχεσύσης μέχρι τῆς σημερον-περιβλεπτον θέσιν ἐν τῇ περιλάμπρῳ χορείᾳ τῶν λειπόντων ἀνεξαρτητῶν τῆς Ορθοδοξίας ἐκκλησιῶν, δὲν ἐγένοντο σύτε εἰς χρήσιμους δουλείας ἀπαραδειγματίστου, καθ' οὓς τὸ Γένες ἡτο πολιτικῶς ἀρχαὶ καὶ νεκρὸν, ἀντεπάλεες δὲ κατὰ τῷ διγύχων θαρραρευ τυρανίας, ἐρρωμένως καὶ ἀποτελεσματικῶς ἀνθίστατο μόνον διὰ τῶν σταυροφόρων ἀργυρηγῶν τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ.

Δάκτυλον, ταρίττοντα τὰ θέσματα καὶ εἰς καινότας τοὺς ἐπὶ βάσειν θρησκευτικῶν ἀσυλεύτων ἐρειδυμένους, τοὺς διποτες διθεσε τῇ ἐκκλησίᾳ του Αὐτὸς διθιάθρωπος, δὲν ἐκίνητε ποτε οὔτε Συντάγμας δι καταχτητῆς, δι κατασυντρίψας μίαν διόλκηρον κασμικὴν Αὐτοκρατορίαν, οὔτε καὶ κιττὸ πλὸν φερόντεροι αὐτοῦ διάδοχοι, σύτε οι καθυποτάξαντες τὴν νῆστον Μουσταφάδες, οὔτε οι κατασπαράζοντες αὐτὴν Κουτσούκ Μεχμέτας.

Αἱ αὐτοκέφαλοι τῆς διθιάθρωπος ἐκκλησίαι, καὶ μεταξὺ αὐτῶν η τῆς Κύπρου, διξιλέγον πάντοτε τοὺς ἀργυρούς των ἐχενταί μόνον ύπερ δψιν τούς, λειρίσεις νόμευτων των, διτὶς δὲ η Ιστορία μας ν ἀναφέρει παντοίας καταπιέσσις τοῦ δεσπότου ἀλλα εύδεμίαν τοιαύτην ἦν νὰ δύναται νὰ μηδημῇ κατὰ τὰς ημέρας μας. ‘Ὑπουργὸς Κράτους σινομένου ύπερ πάντα ἀλλα τὰ δίκαια τῶν θεοντικῶν.

‘Εξεχον δὲ εύτυχως ἀπαρχὴν ὡς πρὸς τὰ ἐκκλησιαστικά μας ἐποιήσατο

ΤΑ ΞΕΝΑ

ΤΑ ΡΩΣΙΚΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ
ΔΙΕΒΗΣΑΝ ΤΑ ΔΑΡΔΑΝΕΛΛΙΑ

πληρεστική συνέστωσί της] πάρα μάλιστα
την ωραίριση, αὐτή την εξωτερική δημόσιη της
πρωτοπατείας του έσσεν είχε φαντασθεί.
Προσεπάτησε κάτι τη σφράγιδα, αὐτή νά είναι
εις ξεπάτησην, άταν, τέ έδει στην πληρ-
όποιας έπιστημα, μίαν στηρίζειν εὲ ἀργί-
τερα φύουσαν ένα παρόπατον θερόβον μεσού-
τη τὰ γραμμάτων, ἀνά της βίᾳ νά ζη-
τούσαν τὸν ἄριστον, του οὐαίς μέσου εἰπεῖν
τηνόταν μάλιστα; οὐαίς μέσου εἰπεῖν.

'Άριστον ἀνέψευτον ἀλίγας σπηγμάς αὐτο-
ρίστασες, ἀπό τίλους ἀπελέφθη τὸν κε-
φαλήν καὶ τοὺς ὄφεις τριμεροῦς τέρπει,
τὸν δέσιον, ἀπό τῆς εἰκόνης του εἴχε οὖτι,
ἡποτέρους ἀρίστους; οὐαίς μέσου εἰπεῖν.

'Η γαρίδα του ἔργου νά κατασῆ, ίσου-
ρε τὸ ξίφος του ἐστὸς τὸν Κάντην του, ἀπό
εἰδικότερην αὔρην, ιστρισμαίς, τοῦ ἀλ-
λούς θαλαμητός εἴχε εἶπει περὶ του οὐαί-
σης εφίσιαν μαρτσάν ιστόδεσμον μὲν ἐν Δρά-
κοντε.

— Ταῦθιστον, ισχέσθη ὁ πρίγκιψ, ἀπ-
ότερον νά την εκτίνω, τοῦ ἰστόν, εἰπεῖν θε-
βαίκης πυρητικώτερον πράγμα. Πώ! τοῦ
πρεσβύτερος μὲν κάποιον φόβον, άταν ὅσιελη-
ρον τὸ τέρπειον ἔργον, οὐαίς μέσου εἰπεῖν,
εἰπεῖν οὐαίς μεγάλα έσσον τεῦτο.

'Ο ίστος του ἔργου νά γίνεται δισκό-
νος, καὶ τὰ γυναικίην καὶ νά πελεκητοῦ τὸ
έργον, οὐ φέρει τὸ τριμερός τέρπειον
πλάσιον, ὁ δὲ πρίγκιψ "Εἰσιν κατεβάλλεις
μερίστας πρεσβύτερος; οὐαίς νά τηρέστη, τὸ
θέσιον του.

Πρίς μαγάληρη του ἑκκλήσιν, πρέστες τεύ-
τοις, ὁ Δράκων έστη ἔργον ούτε κατέ τὶς
ιλαρχίστον φεβοθεῖς εὲ αὐτοῦ καίτοι εἰρί-
δειν τὸ ξίφος του καὶ ἥλιτλας μὲν οὖτι,
του τὰς ἀντίμεις.

'Ηννήσοεν οὐτοῦ ἦτορ πολὺ ἀσύνη-
θει, οὐάτι εἰς ὅλας τὰς εἰκόνας, τὰς ἀστά-
σις μέρη τοῦτον εἴχεν ίσαι, ὁ πρίγκιψ του
μυθικοῦ βιβλίου ιστάτο θραμβευτικῶς; Ι-
ππέαν του Δράκοντος, καὶ ὁ Δράκων εἴ-
χε λίαν ἀπτομέτην καὶ ἀξίαν εἰπεῖν φυ-
σιογνωμίαν.

'Ο Δράκων οὗτος, ὅμως, οὐαίς εἰσ-
κίνει σπρεῖς φέβονται, ἀλλ' ἀγγέλοις εἰπεῖν;
καὶ αὐτοῦ φυσῶν, ἀπεισέν τοι ἀποπνίκων
πῦρ ἀπό τους φύσεις του.

'Ο λευκός παλαιώκας ίσπος του πρί-
γκιπος; ὡρθούστο τοῦτο τὸν ὄποιον πατέντα
του καὶ συνεπτίστετο, καὶ εἰ τίλει ἔργον
τὸν κύρρον του κατὰ γῆν, ὅσου, ἀρέων κα-
λὸν ἐνεργείας ιστέθη εἰς τοὺς πόδας του, εὐ-
ρεῖν ἔστον εἰς τὴν χειρόστηρην θύσιν εἰς ἥρη-
σύρεθη μέχρι τούτου, οὐάτι τὸ ξίφος του
έθραυσθη κατὰ τὴν πτῶσιν του, καὶ ὁ ίπ-
πος του εἴχεν ἀπομακρυσθῆναι τρέχων, ἐγένετο
ὲπολὺ γρήγορα ἀπό τους ἀρθρίλογους του,
οὐτας ὀποτε σισθηνόμενος διτοι εώρα πλέον
οὖν ὑπῆρχε παραμύτιον ἀπό μιαν ἀπόλετην
τοῦ νά φανεύσῃ τὸ τέρπειον ἡς εύρι-
σκετο ἀνυπεράσπιστος ὁ πτωχός πρίγκιψ
"Εἰσιν ὑπεκρεώθη νά ζητήσῃ τὴν αιτίαν
του εἰς τὴν φυγήν.

Κατὰ τύχην, τὸ τεράστιον μέγεθος του
Δράκοντος τὸν ἑκάλινον τοῦ νά δύναται νά
κινήται τέσσεν ταχέων εἰς τῶν πυργών
φυσικῶν δένδρων οὖσον ἡδύνατο ὁ πρίγκιψ.
θέντος, ἀλλά κατάκοπος καὶ ἀθμαίνων,
καὶ μὲ τὰ ὠραῖα του φορέμεντα κατεσγι-
σμένη καὶ κατεστραμμένη.

(ἀκολουθεῖ.)

τεταί, ἀπολήγεται εἰς δρίστικον χω-
ρισμόν.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΗΣ ΠΥΛΗΣ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΒΙΛΑΔΕΥ

Τὸ κείμενον τοῦτο, ἐγκυκλίου, τὴν διοί-
αν ἡ Πύλη ἀπεριόδους ισχάτως πρό-
τες διὰ τῶν Δαρδανελλίων κατευθυνόμε-
νος εἰς Σερβούστολιν.

Τὰ Ἀνατολά του Γίλοις τὸν τού-
τον ἀνέρευστη τὴν εἰσηστην ἀποδέσσαν-
τα αὐτὴν εἰς ἀπαύστους τῶν Ἄγγιων
ἄνταπορων, προσταθεύσων τὰ Ἐγ-
μισυργήσων πάττυμα εἰς τὰς ἀπαιτήσεις
τῆς Ἄγγλιας.

Σχετική μὲ τὰς διαμαρτυρίας τῆς
Ἄγγλιας διὰ τὰ Δαρδανέλλια ήσ-
τεσται ἡ ἐπειρυμένη αναγώρησις τοῦ ἐν
Κωνίλει πρεσβευτοῦ τῆς Ἄγγλιας διὰ
Λογοτονού μητρα του νέου ἐν Δοντίῳ
πρεσβευτοῦ τῆς Τουρκίας.

«Τούτου ἵνεται χερηγοίσαι εἰς τοὺς
Βαλτίους εἰκεταίμερες προθετούσι διο-
υλλάθωσι καὶ τημαρτήσωσι πάντας
τοὺς ἀξιοτοίνες δισπρέπατας πρόδης
καὶ ὑπεβάλωσι τὰς συγκινέσιας τῶν έπι-
θέτεις τῆς Αὐτοῦ Αντικαπερητῆ Με-
γαλειόποτη. Καποτεται πάπι ταῖς ὑ-
παλλήλαις γνωστόν, διτοι ἀπόρρητος πρό-
την ἐγκύκλιον ταύτην διαγωγή θά τι-
μήρη τὴν ἀμετέον αὐτῶν ἀπελευθερωτή
ταῦτογράντας τὴν δημιουργίαν μεγά-
λης εἰδότης. Οὐδεν οἱ ὑπάλληλοι δρε-
λαυπτι μετά περιστέφεις νά ἐργασθωσι,
συντικόντες εἰς ἐπιτυχίαν τοῦ ἐν γένει
έργου.»

Ο ΝΕΟΣ ΜΕΓΑΣ ΒΕΖΙΓΡΗΣ
ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

«Ο πρέστης διερισθεὶς ὑπὸ τοῦ Σουλ-
τάνου μέγας Βεζύρης Φερδίδ πασσάς κα-
τάγεται εἰς Αδλώνος τῶν Τασανίνων,
ἔπει τοι εἰκεταίμετα πτήματα, λέγε-
ται δὲ ἀνήρ μαθήτεως καὶ γνώστης ξέ-
ιων γλωσσῶν, ίδιως δὲ τῆς Γαλλικῆς
καὶ τῆς Βελληνικῆς. Τελευταῖον διετέ-
λει πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς εἰπὸ τῶν με-
ταριθμούσων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τῆς Εύ-
ρωπατῆς Τουρκίας, η ἐκ τῆς θέσης δὲ
ταύτης ἀνάρρητος του εἰς τὴν μεγάλην
Βεζυρίαν ινέχει πάντας ιοιαστέραν τι-
νά πολιτικήν σημειώναν.

Εἰς τὸ κατάστημα
Κ. Γ. ΡΩΣΣΟΥ

«Ἐφθασαν πρὸ διλγῶν ήμερῶν ΣΟ-
ΚΟΛΑΤΑΙ εἰς πλάκας καὶ διάφορα ἀλ-
λα σχήματα, καὶ ΚΑΚΑΟΝ.
Η ποιότης εἶναι πρώτης τάξεως,
αἱ δὲ τιμαὶ ἐφθηνόταται.

